

Áhítat

„Békességet hagyok nektek: az én békességemet adom nektek; de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja.” Jn. 14.27

Beszéljünk!

Történt már veled olyan, hogy azt vetted észre, hogy csend van körülötted?

Hogy nem hallasz embereket beszélni, nevetni, nem hallasz autókat, gépeket, nem szól sehol a zene, nem ugatnak kutyák sem?

Én egy nyaralás alkalmával egyszer egy tengerparton megtapasztaltam ezt. Kiültem hajnalban a tengerpartra napfelkeltét nézni. Csend volt körülöttem. A tenger békésen

hullámzott, sirályok röpködtek, reggelit vadásztak maguknak, miközben szépen lassan egyre világosabb lett. Egy új nap kezdődött. Azt éreztem, hogy erről a békéről beszél nekünk Jézus.

Nem kellett sietnem sehova. Nem kellett egy emberekkel teli buszon nyomorognom, vagy türelmetlenül sorban állnom egy boltban a pénztárnál; és még sorolhatnék olyan helyzeteket, amikben nehéz megtalálnunk a békét.

Nehéz elcsendesedni és megszólítani az Istent, ha körülöttünk nincs csend.

A Bibliában több helyen is olvashatjuk, hogy Jézus is otthagyta a tömeget, elvonult egy csendes helyre, hogy imádkozni tudjon.

„Nagyon korán, a hajnali szürkületkor felkelt, kiment, elment egy lakatlan helyre, és ott imádkozott”. Mk. 1.35

Próbálj meg egy kicsit most te is elcsendesedni!

Énekeljünk!

Szívem csendben az Úrra figyel...<https://www.youtube.com/watch?v=cxw11vT7eFk>

Tordon Ákos: Pilleruha

Volt egyszer egy takácsműhely, benne hét szövőszéken szőtt egyszerre a takács, akkora volt a szövőtudománya. De ha jól meggondoljuk, nem is volt ebben semmi csodálatos, hiszen a Pók volt a takácsmester, a pókok meg úgy jönnek erre a világra, hogy már töviről hegyire ismerik a takácsmesterséget. Egy napon a káposztapille kopogtatott be hozzá:

– Jó napot, jó napot, Pók mester!

– Neked is jó napot, kis káposztapille!

– Látom, látom, szó kegyelmed...

– Szövők, szövők, szövögetek, hétféle selyemszövetet...

– Selyemszövet kellene nekem is. Pilleruhának való jó selyem! Minden lepke olyan fényes, olyan kényes, szivárványos, ragyogó, csak én vagyok ilyen szegényes.

– No, ezen könnyen segíthetünk! Hétszer hétféle csillogó selymem van. Mindből lehet pilleruhát varratni. A feleségem szépen varr. Olyan ruhád lesz, kis káposztapille, hogy a Pillangók Királynője sem visel különbet!

Válogatott, válogatott a káposztapille, mire kiválasztotta, Pókné asszony már mértéket is vett róla, mire kifizette a selyem árát, már kész is volt a selyemruha.

Hej, pomádé, parádé, karalábé! A káposztapille nem ismert magára. Hálálkodott a Póknak, hálálkodott a Póknénak, s kilibegett az ajtón. Libegett, libegett a kertben.

– Nicsak, de kiöltözködött a kis káposztalepke! – szólt le a nap az égről.

– Rettentő! – komorodott el a lepke. – Megismert a nap! Nem elég díszes a pilleruhám!!!

Azzal visszaszállt a pók műhelyébe.

– Takácsom, takácsom, én kedves takácsom, egy a kívánságom: szebb ruhára vágyom!

Hét szövőszéken szőtt a Pók, úgy felelt munka közben:

– Válassz magadnak selymet, megvarrja a feleségem!

Válogatott, válogatott a káposztapille, mire kiválasztotta legtarkábbat, Pókné asszony már mértéket is vett róla, mire kifizette a selyem árát, már kész is volt a selyemruha.

Hej, pomádé, parádé, karalábé! A káposztapille nem ismert magára. Hálálkodott a póknak, hálálkodott a Póknénak, s kilibegett az ajtón. Libegett, lebegett a réten.

– Nicsak, de kiöltözködött a kis káposztalepke! - nevetett le rá a kék ég.

– Rettentő! – komorodott el a lepke. – rám ismert az ég is!

Azzal visszaszállt a pók műhelyébe.

– Takácsom, takácsom, én kedves takácsom, egy a kívánságom: szebb ruhára vágyom!

Hét szövőszéken szőtt a Pók, úgy felelt munka közben:

– Válassz magadnak selymet. Megvarrja a feleségem!

Válogatott, válogatott a káposztapille. Válogatott három nap és három éjjel. Mire kiválasztotta legcsillogóbbat, Pókné asszony már mértéket is vett róla, mire kifizette a selyem árát, már kész is volt a selyemruha. A legcsillogóbb pilleruha.

Hej, pomádé, parádé, karalábé! A káposztapille nem ismert magára. Hálálkodott a póknak, hálálkodott a Póknénak, s kilibegett az ajtón. Libegett, lebegett a tó felett.

– Lám, a kis káposztalepke! – mosolyodott el a tó. – A ragyogásával akarja becsapni a világot...

Elszégyellte magát a káposztapille. Szégyenében visszaszállt a takácsműhelybe. Bekopogott az ajtón, de senki sem válaszolt a kopogásra, mert a Pók feleségestül elutazott ezüstös ökörnyálon.

A káposztapille levetette a csillogó pilleruhát, s odaakasztotta a kilincsre. Még most is ott van, ha el nem fújta a szél. De azóta, ha bárhol lebeg a káposztalepke, így szól a nap, az ég, a tó:

– Nézzétek, milyen szép ez a kis fehér káposztalepke!

Hallgassátok meg Gryllus Vilmos: Lepke és virág c. gyerekdalát!

<https://www.youtube.com/watch?v=gEOLBVsF6a8>

Készítsünk lepkét!

1. Fessünk le egy WC papír gurigát, vagy vonjuk be színes papírral.
2. Hajtsunk félbe egy színes papírt, rajzoljuk meg a lepke szárnyának felét a hajtás mentén, majd vágjuk ki!
3. Dísziítsuk ki a szárnyat, ahogyan szeretnénk!

4. Készítsünk csápokot zseníliaból, vagy papírból és ragasszuk rá a gurigára.
5. Rajzoljunk arcot a lepkének!
6. Ragasszuk rá a szárnyat a lepke testére!

